

Як переселенцям реалізувати своє право на отримання медичної допомоги? Консультує Міністр юстиції

Як переселенцям реалізувати своє право на отримання медичної допомоги?

Забезпечення основних життєвих потреб, у тому числі медичного обслуговування для внутрішньо переміщених осіб (ВПО), і досі залишається актуальним для нашої держави.

У Конституції України встановлено, що держава створює умови для ефективного й доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно.

Кожний пацієнт, який досяг 14 років і який звернувся за наданням йому медичної допомоги, має право на вільний вибір лікаря, якщо останній може запропонувати свої послуги, та вибір методів лікування, відповідно до його рекомендацій.

Яким чином внутрішньо переміщені особи можуть отримати доступ до безкоштовних медичних послуг?

Фізична особа, що офіційно проживала на території, яка на даний час є непідконтрольною територією України, після отримання довідки про взяття на облік ВПО має право отримати необхідну медичну допомогу за новим місцем проживання (у державному або комунальному закладі охорони здоров'я).

Який порядок надання медичних послуг?

Внутрішньо переміщена особа, яка проживає на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, має право звернутися до закладу охорони здоров'я на власний вибір із заявою з проханням поставити на облік за місцем фактичного проживання. Документом, що засвідчує місце проживання внутрішньо переміщеної особи, є [довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи](#).

Внутрішньо переміщена особа, яка потребує вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги (онкологічної, кардіологічної, терапевтичної, психологічної, педіатричної тощо), повинна звернутися до територіального закладу охорони здоров'я та отримати направлення до закладу охорони здоров'я відповідного профілю.

Як відбувається забезпечення лікарськими засобами?

Відпуск лікарських засобів безоплатно і на пільгових умовах (у разі амбулаторного лікування осіб) провадиться аптеками за рецептами, виписаними лікарями закладів охорони здоров'я, за місцем проживання цих осіб.

Однак, звертаю увагу, що безоплатно і на пільгових умовах лікарські засоби відпускаються лише визначеним групам населення та за категоріями захворювань, які передбачені у Постанові КМУ від 17 серпня 1998р. № 1303 «Про впорядкування безоплатного та пільгового відпуску лікарських засобів за

рецептами лікарів у разі амбулаторного лікування окремих груп населення та за певними категоріями захворювань»: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1303-98-%D0%BF>

Чи несе відповідальність лікар, який відмовився надати медичну допомогу?

Дії медичного працівника, який зобов'язаний надати медичну допомогу але не надав її підлягають кримінальній відповідальності передбаченою Кримінальним кодексом України, а саме:

1. Ненадання без поважних причин допомоги хворому медичним працівником, який зобов'язаний, згідно з установленими правилами, надати таку допомогу, якщо йому завідомо відомо, що це може мати тяжкі наслідки для хворого:

- карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (850 грн) з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3-х років;
- або громадськими роботами на строк до 200 годин, або виправними роботами на строк до 2-х років.

2. Якщо ці самі дії призвели до смерті хворого або інших тяжких наслідків:

- карається обмеженням волі на строк до 4-х років;
- або позбавленням волі на строк до 3-х років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3-х років або без такого.

3. Невиконання чи неналежне виконання медичним або фармацевтичним працівником своїх професійних обов'язків внаслідок недбалого чи несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило тяжкі наслідки для хворого:

- карається позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 5-ти років;
- або виправними роботами на строк до 2-х років;
- або обмеженням волі на строк до 2-х років;
- або позбавленням волі на той самий строк.

4. Якщо ці дії спричинили тяжкі наслідки для неповнолітнього:

- карається обмеженням волі на строк до 5-ти років;
- або позбавленням волі на строк до 3-х років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до 3-х років.

Варто зазначити, що лікар має право відмовитися від подальшого ведення пацієнта, якщо останній не виконує медичних приписів або правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я, за умови, що це не загрожуватиме життю хворого і здоров'ю населення.

Також, лікар не несе відповідальності за здоров'я хворого в разі відмови останнього від медичних приписів або порушення пацієнтом встановленого для нього режиму.

Куди звертатися за більш детальною консультацією та роз'ясненнями?

Якщо у вас залишились питання з цього приводу, будь ласка, телефонуйте до контакт-центру системи безоплатної правової допомоги за номером 0 (800) 213 103, цілодобово та безкоштовно в межах України. В центрах та бюро надання безоплатної правової допомоги по всій країні ви можете отримати юридичну консультацію та правовий захист.